

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:		Manuscrisele nu se înapoiează și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:	
Pe un an	160 Lei		Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Le	
Pe jumătate de an	80 "			
Pe un pătrar de an	40 "			
Un număr	3 Lei.			
Pentru străinătate pe un an		260 Lei.		

PARTEA OFICIALĂ.

*Prea On. Domni Protopresbiteri,
On. Preoțime parohială!*

Ministerul Finanțelor aduce la cunoștința generală, că termenul de predare pentru declarațiunile de impuneri pe anul 1927 a început la 1 Ianuarie 1927 și expiră la finea acestei luni, adică la 31 Ianuarie 1927.

În vederea revizuirii impunerilor existente la clădiri proprietarii sau titularii vre-unui drept real de folosință asupra lor vor da — în același termen — declarații, în cari vor trece venitul actual al clădirilor.

Proprietarii de clădiri rurale impozabile — folosite ca locuințe — nu dau declarații.

Pentru societățile anonime pe acțiuni acest termen se prelungește până la aprobarea bilanțului de adunarea generală, însă cel mult până la 1 Mai 1927, toate impunerile urmând să fie terminate până în acea lună.

Ministerul atrage atențiunea celor obligați la facerea declarațiunilor, că alte termene peste cele mai sus prevăzute nu se vor mai acorda.

Declarațiunile se predau și se înregistrează la percepțiile fiscale.

Declarațiunile se fac:

a) Pentru revizuirea și impunerea veniturilor proprietăților clădite, pe formularul Nr. 3;

b) Pentru impunerea veniturilor din comerț, industrie, profesiuni și alte ocupațiuni comerciale, pe formularul Nr. 4, iar pentru societăți anonime și pentru comercianții și industriașii cari au registre în regulă și bilanț întocmit, pe formularul Nr. 4 bis;

c) Pentru impunerea venitului global, pe formularul Nr. 5;

d) Locuitorii satelor pot declara veniturile lor impozabile, sus prevăzute, pe declarațiunile colective ce se întocmesc la primării în același termen.

Se accentuează că impozitul pe venitul global îl plătesc numai persoanele fizice.

Formularele Nr. 3, 4, 4 bis și 5 se pot procura dela percepții.

Se menționează că aceste declarațiuni trebuiesc completate cu toate datele prevăzute în formular, căci altfel ele se consideră incomplete și declarații vor suferi sancțiunile prevăzute pentru cei ce nu dau declarațiuni

Instrucțiunile pentru întocmirea și predarea declarațiunilor se găsesc pe acele formulare.

Acestea le aflăm cu cale a le împărtași Prea On. Domni protopresbiteri și On. Preoțimi parohiale spre conformare și pentru a atrage luarea aminte a credincioșilor noștri, căci cei ce nu vor face declarații de impunere, sau le vor face incomplete, vor fi impuși din oficiu, apoi li-se vor detrage favorurile și li-se vor aplica și amenzile prevăzute de lege.

Caransebeș, la 10 Ianuarie 1927.

Filaret Musta

Arhiepiscop, Vicariu episcopesc.

Nr. 4611 E. ex. 1926.

Notă oficială.

Sinodul eparhial, cu concluzul său Nr. prot. 40 ex 1924 a fost decis, că comunele noastre bisericești, cari au semnat acții la societatea „Recița” și au rămas în restanță, fie cu întreaga sumă, fie cu o parte din prețul acțiilor, sunt obligate să restituie Consiliului (Consistoriului) eparhial sumele anticipate dimpreună cu interesele și spesele cuvenite.

Drept aceea atragem luarea aminte a comunelor bisericești, pe care le privește, că dacă până la 1 Martie a. c. nu-și vor achita datoriile lor, provenită din semnarea de acții la numita societate, vom fi siliți a lua măsuri energice în cauză.

Caransebeș, în 10 Ianuarie 1926.

Filaret Musta

Arhiepiscop, Vicariu episcopesc.

Nr. 2924 Șc. ex. 1926.

CONCURSE.

Pentru conferirea a două burse à 500 Lei din „Fundațiunea Trăilă Stroescu“ devenite vacante, se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“. Petenții au să dovedească cu acte autentice, că,

1. Sunt români de religiunea ort. și aparțin eparhiei noastre;

Sunt lipsiți de mijloace;

3. Au terminat cu succes anul școlar 1925/26.

La acordarea acestor burse vor fi considerați în prima linie cei înrudiți cu fondatorul.

Petițiunile intrate după termen nu se iau în considerare.

Caransebeș, din ședința Consiliului eparhial ținută în 11 Ianuarie 1927.

Filaret Musta

Arhiereu, Vicariu episcopesc.

* * *

Nr. 2982 Șc. ex. 1926.

Pentru conterirea unei burse de 400 Lei din „Fundațiunea Dimitrie Brumariu“, devenită vacantă, se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“. Petenții au să dovedească cu acte autentice, că,

1. Sunt români de religiunea ort. și aparțin eparhiei noastre;

2. Sunt lipsiți de mijloace;

3. Au terminat cu succes anul școlar 1925/26.

La acordarea acestor burse vor fi considerați în prima linie cei înrudiți cu fondatorul.

Petițiunile intrate după termen nu se iau în considerare.

Caransebeș, din ședința Consiliului eparhial ținută în 11 Ianuarie 1927.

Filaret Musta

Arhiereu-Vicariu episcopesc.

Morala și religia.

Tendința de laicizare a moralei în învățământul secundar pare a prinde rădăcini tot mai puternice în mentalitatea românească. Și nu fără succes. Chiar unii preoți, profesori de religie, — dintre aceia care au luat o atitudine în ziaristică — cred, a face cel mai bun lucru, să se retragă în parohii, unde ar putea desvolta o activitate cu mult mai sistematică, chiar în sânul tinerimii, în directiva principiilor religiei creștine. Amintesc faptul ca un fenomen semnificativ al timpurilor noastre, fără a căuta să analizez în ce măsură corespunde realității.

Argumentul hotărâtor, adus de cei ce cred în posibilitatea existenței moralei fără religie, este convingerea, că morala religioasă, nu mai corespunde aspirațiilor omului modern. Zeul ce dicta regulile atitudinii morale a fost înlocuit de mult cu alte principii mai reale, mai apropiate de sufletul uman, mai puternice în determinarea diferitelor acțiuni. Frumosul, Societatea, Cultura etc., sunt tot atâtea principii, ce pot fi puse în centrul unei morale, menite să asigure propășirea omenirii, fericirea ei pentru totdeauna.

Semnalez această lature a chestiunii, înconjurând problema realității sentimentului religios, ca factor integrant în structura psihicului omenesc, — lăsând să o discut eventual, cu altă ocazie.

Dacă morala ar putea exista fără religie, ar urma în mod evident, că principiile moralei sunt cu totul de altă natură, decât acele ale religiei, că ele pot exista separat foarte bine, și că numai întâmplarea le-a adus în legătură. Separarea ar deveni un fapt cu cea dintâiu ocazie.

Problema nu este așa de ușoară, și chestiunea însăși nu se prezintă deloc așa cum o cred apărătorii acestui punct de vedere.

Definind religia și morala, stabilind esența lor, ca realitate vie ce străbate sufletul omenesc în cele mai ascunse cute ale lui, făcându-l o ființă cu mult mai complexă decât altă vietate, am stabilit în mod indirect raportul dintre ele și prin el legătura intimă ce le unește.

Religia în concepția cea mai generală este raportul special în care crede omul, că se gă-

sește și se pune la adăpost față de ființele și principiile superioare de care se simte dependent, raport care se afirmă și se realizează în mod principal în ceea ce numim cult, adică în felul de a trata ființele sau principiile de cari e vorba, care sunt privite mai mult sau mai puțin ca personalități transcendente, susceptibile de a fi atectate într'un tel oareșicare, onorate sau ofensate, prin conduita umană". (Loisy „La Religion“ p. 61). Scurt, religia nu e decât dependența omului de ființe supranaturale, care dependența se manifestă în cult.

Firește năzuința religiilor superioare este de a interioriza această dependență, de a o face proprie fiecărui individ în parte. Creștinismul nu a căutat altceva în atitudinea reacționară ce a avut-o față de religiile anterioare, decât să prepondereze, pe cât posibil cultul exterior, cultul formelor, transformându-l în un cult interior, individual, capabil de a pune într'un contract direct și nemijlocit pe fiecare om, cu Dumnezeu. Aceasta însă nu înseamnă delăturarea cultului extern, cult ce exprimă mai mult atitudini sociale decât individuale, și care e menit să țină trează dependența grupului, ca totalitate, de Dumnezeu, și prin aceasta a fiecărui element constitutiv cu grupul căruia aparține, și cu Dumnezeu. Interiorizarea religiei este o adâncire, o aprofundare, dar nu o rupere, cu factorii cu care a lucrat până aci.

Deci notele caracteristice ale oricărei religii sunt: 1. Dependența, ce este trăită ca un sentiment mai mult sau mai puțin conștient; 2. Cultul, fie el individual sau social, fie interior sau exterior. S'ar părea că budhismul nu și-a însușit nici unul din aceste caractere. Părerea este însă numai aparentă. O cercetare asupra felului cum e trăit budhismul, ne convinge tocmai despre contrariul.

Acest sentiment al dependenței, ce se manifestă în cult, izvorește din un sentiment special, din sentimentul respectului. Respectul ce-l ai față de lucrurile sfinte, față de Dumnezeu însuși, face să simți puternic, să trăiești acea dependență, căci el nu este un sentiment simplu, ci complex, în care intră ca parte integrantă simpatia, teama cu o nuanță specifică, admirația sinceră, care prind sutletul în întregime, îl îndreaptă în o anumită direcție. Putem spune chiar

că nu numai religia se caracterizează prin sentimentul respectului, ci că respectul însuși conține în el ceva religios. Nu conștiința, că cineva îți este superior, un raționament, îți inspiră respect, ci o considerație de natură mistică-morală, ceva inesplicabil din punct de vedere logic.

De aici și greșala cea mai mare a filosofilor, care credeau, că dărâma religia, explicând în mod rațional existența universului. Sigur o explicare a universului a căutat să dea orice religie; aceasta însă nu constituie religia însăși, căci ea nu e o ipoteză științifică, menită să se transforme mereu din temelie după fiecare nouă descoperire.

Tocmai acest element special al religiei, respectul, este acela care implică și moralitatea, căci morala trăită este un fel de conduită umană, ce urmărește un ideal stabilit ca scop ultim, iar respectul în sine este norma călăuzitoare, norma neprecizată, dar adânc simțită ce netezește drumul spre acest ideal.

„Morală este totalitatea regulilor de conduită, ce se impun omului, care trăiește în societate, prin observarea cărora fiecare este chemat, să realizeze perfecțiunea ființei sale individuale, și a rolului social. Moralitatea subiectului consistă în buna sa voință de a realiza această perfecțiune, și în aptitudinea câștigată de a o înlăptui în mod efectiv. „(Loisy Op. c. p. 75).

Esența moralei este datoria. Să fim bine înțeleși însă, datoria nu se confundă cu obligația. Una are ca bază laturea subiectivă, cealaltă cea obiectivă; una este o determinare ce pleacă de la individ, cealaltă o constrângere ce vine dela societate, adică din afară. Datoria conține în sine și un element psihic de plăcere. Satisfacția spirituală de a fi pus în contact cu un ideal, fiindcă datoria are în vedere realizarea unui ideal, ce se ridică mai presus de interesele individuale zilnice, constituie motorul acțiunilor convergente spre înlăptuirea idealului.

În morală avem deci de o parte idealul, perfecționarea umanității, sau realizarea împărăției lui Dumnezeu pe pământ, de alta datoria de a-l înlăptui, sau mai bine zis de a ne ridica spre el și nu de a-l coborî pe el la noi. Idealul trebuie

să rămână ideal, care să stea înaintea ochilor omenirii ca un far luminător. Tendința spre realizarea lui însă va rămâne pentru totdeauna cea mai nobilă aspirație a omului. Nădejdea, că acel ideal odată totuși va deveni realitate, dacă nu în lumea aceasta, în o altă lume mai bună, ne dă puterea de rezistență în fața primejdiilor; ea este razimul fiecărui gând al nostru pe drumul suferințelor,, și bunul îndreptător pe calea greșelilor.

Care ar fi punctul de contact între morală și religie?

În morală ca și în religie avem un ideal, dar pe când religia este legătura cu acel ideal, moralul este tendința spre realizarea lui. Și una și alta își au obiectul lor, și posibilitatea lor de manifestare. Se disting precis. Preciziunea aceasta însă nu le desparte, nu le izolează. Dacă religia nu e morală și morala nu e religie, dacă ele sunt lucruri distincte, nu trebuie să credem, că ele se exclud sau se pot înlocui.

Am văzut cum atitudinea religioasă izvoarește din respectul ce-l are omul față de cele sfinte, că respectul este norma călăuzitoare în conduita umană, deci o linie de legătură între ele.

Am spus că amândouă sunt îndreptate spre o viață superioară omenirii. Această viață superioară pretinde mișcarea și acțiune. Acțiunea pentru a nu fi mișcarea fără rost trebuie să urmărească un scop; scopul îl dă religia, morala este drumul ce duce la scop. Amândouă lucră la perfecționarea umanității, religia ca sufletul ce dă viață moralei, morala ca practica religiei. Religia dă regulilor morale caracterul sfânt al datoriei, observarea lor intensifică religia.

Morala religioasă fiindcă tinde spre realizarea idealului, absolut necesar omului, este adânc omenească. Așa că a opune moralei religioase o morală laică înseamnă a nu-ți da seama de aspectul ei omenesc. Superioritatea ei față de oricare altă morală constă tocmai în aceea, că ține seamă de o parte de om, așa cum e el, cu defectele și infirmitățile lui, iar de alta că nu se oprește aci, zeificându-l ci preconizând un ideal mai presus de el.

L. Bologa.

Impărăția lui Dumnezeu.

De: Preotul Romulus Novacoviciu.

(Continuare)

Un raport adevărat și sincer trebuie să se infiripeze între cărmuirea lumească și între cea duhovnicească, acel raport, pe care-l oglindește relația sufletului față de corp. Sufletul este animatorul corpului, are deci nevoie de independență, ca să nu devină robul acestui corp, ci să se desvolte conform menirii sale superioare. Adagiul străbun ar zice: „Mens sana în corpore sano“. Cum acest ideal, pe care-l urmărește Biserica noastră, nu atinge întru nimic suveranitatea statului, ci dimpotrivă ajută la consolidarea și la propășirea acestui stat, cum această Biserică a participat la toate evenimentele istorice ale neamului nostru, atât în bucurie, cât și în durere, pregătind sufletul acestui neam pentru marea înviere națională, cum ea, după cum istoria ne mărturisește, n'a urmărit niciodată scopuri de dominație politică, ci a stat și stă pe temelia nebiruită a eternelor cuvinte evanghelice: noi avem speranța nesdruncinată, că statul nostru, ca un omagiu pentru suferințele și vredniciile ei din trecut, și ca o încurajare pentru sublima ei misiune din viitor, va înțelege, ca pe acest suflet, care este Biserica să-l păstreze „sana“, „in corpore sano“ al statului.

Dar ni-se va obiectă poate, că'n expunerea noastră am trecut cu desăvârșire peste faptul, că omul este o ființă psiho-fizică, că el are, prin urmare, nu numai necesități sufletești, ci și fizice. Să nu uităm însă cuvintele, pe care le-am rostit la începutul și în corpul tratatului nostru: „Căutați mai întâiu împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui, și acestea toate se vor adauge vouă“. (Mat. 6, 33). „Mai întâiu“ trebuie să sârguim pentru înstăpânirea împărăției lui Dumnezeu în lume, înainte de toate avem nevoie de oameni renăscuți spiritualcește, de oameni treziți la o nouă viață, care este a sufletului, mai întâiu ne trebuesc suflete ciocotitoare de idealism, de sfințenie, de sinceritate, de dreptate, de adevăr, ne trebuesc mai întâiu indivizi, în care s'a sălășluit duhul înalt al lui Christos, suflete, care sunt concretizările vii și pilduitoare ale imaginii Mântuitorului, ale acelei imagini,

care este zugrăvită în Evanghelie, și care va fi pentru vecinicie și pentru întregul univers: idealul perfecției, pe care realizându-l în ființa noastră, am coborât în lume împărăția lui Dumnezeu. Ne trebuie, ca să vorbim în limbajiu cunoscut, aceea, ce se talmăcește, prin cuvântul: caracter. Ca să ajungem însă la încorporarea în noi a imaginii lui Christos și, prin această încorporare, la realizarea imperiului divin, trebuie să purcedem mai întâiu dela omul nostru intern, ca să schimbăm întreaga față a lumii, aducându-i și satisfacții de ordin material, „și toate celelalte”, cum se spune în Evanghelie. Trebuie deci, ca sufletul nostru să devină sălașul împărăției lui Dumnezeu. Și tocmai pentru aceste considerații, am stăruit noi, poate cam prea mult, asupra acestei revoluții psihice, prin care se va revoluționa și fața externă a orânduirii noastre sociale, însă fără zguduiri violente și fără vărsare de sânge, ci pe cale pacinică, printr'o revoluție morală a lumii, după cum ne învață Mântuitorul. Și a trebuit să accentuăm necesitatea luptei împotriva farjseilor, care numai simulează idealul, dar nu urmăresc cu sinceritate realizarea lui; care nu pot înțelege, că mai întâiu trebuie să măture în casa sufletului lor și apoi să ceară curățirea în casele streine. Căci orice reformă trebuie să purceadă, pro primo, din noi. Sufletul nostru trebuie curățit prin întrebuințarea acelor mijloace, pe care le-am tratat în corpul tratatului nostru, ca: nașterea din nou, prin educarea voinții și a conștiinții, prin luminarea minții, prin reflexia meditativă, prin acțiune continuă, prin post, prin rugăciune, prin întregul cult divin, prin sfintele taine, și mai ales prin taina sublimă a căinții. Prin toate aceste mijloace, urmărim două scopuri: un scop negativ, de a stărpi răul din ființa noastră, pregătind terenul pentru încolțirea în noi a împărăției lui Dumnezeu, și un scop pozitiv: de a face sufletul capabil de săvârșirea faptelor altruiste. Realizate aceste două scopuri, am format suflete curate, miloase, active, altruiste, suflete, în care s'a încetățenit împărăția lui Dumnezeu.

Căci atunci, când avem astfel de suflete, în care s'a încorporat imaginea lui Christos, toate suferințele din lume se vor alina: flămânda se va sătura, însetatul se va adăpa, golul se va îmbrăca, bolnavul se va cauta, plângă-

torului i-se vor svântă lacrimile, străinul va fi primit în casele noastre, cel ce stă la cumpână, se va sfatui bine, etc., etc. Se va întâmpla întocmai ceea ce se spune în Evanghelie „... și acestea toate se vor adauge vouă”, însă numai dacă mai întâiu am realizat împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui în noi și în lume. Că noi trebuie să mâncăm, să ne îmbrăcăm și să îngrijim de familia noastră, e de sine înțeles. Sunt însă oameni, care se consacră exclusiv acestor ocupațiuni: mănâncă, beau și se îmbracă numai, uitând cu desăvârșire, că mai au și un suflet, care are aceeaș trebuință de mâncare, de beutură și de îmbrăcare. Acești oameni nu vor și nu pot să înțeleagă, că împărăția lui Dumnezeu nu este mâncare și beutură, ci acestea sunt numai un ce necesar, ca să putem lupta, din toate puterile noastre, pentru această împărăție. Acestora li-se aplică cuvântul, care zice, că mănâncă și nu se mai satură, beau mereu și nu-și mai alină setea. Oamenii aceștia, care au ca scop suprem în această viață: gloria, bogăția și deslătarea, doresc, după vorba lui Rabindranath Tagore, să prefacă finit în infinit, trecătorul în vecinic. Dar gloria, averea și deslătarea sunt, prin însăș natura lor, mărginite și trecătoare și nimeni, supunându-se lor, nu a atins vecinicul și infinitul în această viață. Vom spune, pe scurt, deci, că averea și toate mijloacele de ordin material sunt numai niște mijloace necesare pentru atingerea unui scop mai înalt, spiritual. Și tocmai pentru aceea Evanghelia ne zugrăvește atât de sugestiv primejdiile bogăției pentru intrarea noastră în împărăția lui Dumnezeu. Pilda tinărului bogat (Mat. 19, 16-30; Marcu 10, 17-29; Luca 18, 18-30) e prea elocventă, încât ne vedem dispensați de a mai stărui asupra acestui fapt. Bogății, care dispun de bogății uimitoare, trebuie să prindă sensul profund din pilda talanților (Mat. 25, 14-30; Luca, 19, 12-27) în temeiul căruia ei sunt numai administratorii bunurilor materiale, având să-și dea seama de această chivernisire înaintea a toate Stăpânitorului. Dela cel ce are mult, se va cere mult. Și aceasta nu numai în înțeles spiritual, ci și material. Când însă tu te îmbraci în purpură și în mătase, când mănânci fripturile cele mai delicate și bei vinurile cele mai rafinate, iar trecătorului,

îmbrăcat în zdrențe și lihnit de foame, nu-ți arunci nici măcar o fărâna de pâine, atunci tu dai dovadă, că ești pierdut pe veci pentru frumusețea împărăției lui Dumnezeu și că simțul tău moral este tocit cu desăvârșire. Căci ori ce am face în lume, de am mânca, sau de am bea, toate să-le facem pentru preamărirea lui Dumnezeu, după glăsuirea marelui apostol Pavel (I. Cor. 10, 31). Așa se va putea înstăpâni numai în lume împărăția lui Dumnezeu, când Christos va stăpâni în toți și în toate, fiind, generală mulțumire și bunăstare.

(Urmează.)

Revizuirea impozitului asupra proprietăților agricole și clădite.

Legea pentru unificarea contribuțiilor directe din anul 1923 dispune în art. 4 alin. 1, că venitul impozabil se determină din 5 în 5 ani de comisiunile de recensământ prevăzute de această lege, iar art. 75 precizează în punctul 1, că primul period de recensământ începe la 1 Aprilie 1923 și se termină la 31 Decembrie 1927.

Legea pentru revizuirea impozitului pe venitul proprietății agricole și clădite, votată de Adunarea deputaților în ședința dela 20 Decembrie 1926 și de Senat în ședința dela 22 Decembrie 1926 și publicată în Nr. 3 al „Monitorului Oficial” din 5 Ianuarie 1927, schimbă dispozițiunile de mai sus.

Prin derogare dela art. 4, alin. 1 și art. 75, punctul 1 din legea pentru unificarea contribuțiilor directe, impozitul pe venitul proprietăților agricole, categoriile 1—6 inclusiv *) cum și cotele adiționale corespunzătoare cu începere dela 1 Ianuarie 1927 se vor socoti la *intreitul* veniturilor impozabile stabilite de comisiunile recensământului din anul 1923.

Aceste sporiri la veniturile impozabile se vor înscrie *din oficiu* în matricolele de contribuțiuni directe, după care apoi se vor întocmi rolurile.

Ce privește proprietățile clădite, legea pentru unificarea contribuțiilor directe, mai sus citată, dispune în art. 18, alin. 1, că valoarea locativă și venitul net impozabil se stabilește din 5 în 5 ani de către comisiunile de recensământ, prevăzute în această lege, iar art. 75, punctul 1, citat mai sus, se referă la proprietățile clădite întocmai ca și la cele agricole.

Prin derogare dela art. 18, alin. 1 și 75, punctul 1 din legea asupra unificării contribuțiilor directe, comisiunile anuale de impuneri din 1927 au căderea, ca pentru proprietatea clădită urbană și rurală, această

*) În aceste categorii sunt cuprinse: 1. pământurile arabile; 2) fânețele; 3) izlazurile; 4) grădinile de legume cu caracter permanent; 5) livezile de pruni, și de alți arbori fructiferi; 6) viile.

din urmă întrucât e folosită la exercitarea unui comerț, industrie, ori e închiriată, să facă impuneri în locul celor din trecut, cari dela 1 Ianuarie 1927 încetează.

Aceste impuneri se vor stabili pe baza valorii locative reale, constatate la data impunerii, potrivit normelor cuprinse în art. 15 din legea pentru unificarea contribuțiilor directe.

Ce norme cuprinde acest articol?

Acest articol cuprinde următoarele:

Venitul se determină pe baza valorii locative a imobilului.

Valoarea locativă se stabilește după contractele de închiriere, iar în lipsa lor, prin evaluare directă în comparație cu imobilele similare sau pe baza unei vânzări recente a imobilului impozabil, socotindu-se la preț o dobândă de 5%.

Pentru terenurile virane venitul se stabilește după prețul mijlociu de vânzare al acestor terenuri, la care se socotește o dobândă de 5%.

La prețul contractului de închiriere se va adăuga valoarea tuturor sarcinilor impuse chiriașilor, cari legalmente privesc pe proprietar.

În vederea revizuirii impunerilor existente la clădiri, proprietarii sau titularii vre-unui drept real de folosință asupra lor vor da declarații pentru fiecare imobil în parte, în care declarații vor trece venitul actual al clădirilor.

Termenul pentru predarea declarațiilor se începe la 1 Ianuarie 1927 și expiră la finea acestei luni, adică la 31 Ianuarie 1927.

Proprietarii de clădiri rurale impozabile, folosite ca locuințe, nu dau declarații.

Declarațiunile, la cari se vor alătura actele doveditoare, se predau și se înregistrează la percepțiile fiscale.

La proprietățile stăpânite dinainte de 15 Aug. 1916 în Vechiul Regat și înainte de 1 August 1914 în celelalte ținuturi și locuite azi de proprietarii lor, valoarea locativă va fi de trei ori valoarea locativă înscrisă în matricule la anul 1923.

Pentru proprietățile cumpărate după 1 Ianuarie 1919 se va lua de baza cel puțin prețul de vânzare al imobilului, șocotindu-se o rentabilitate până la 5%.

Fiscul prin funcționarii săi, va constata venitul prin încheieri de procese-verbale la fiecare imobil, fie că s'a dat sau nu declarație.

Aceste constatări pregătitoare vor fi predate la percepția fiscală a locului de impunere, împreună cu declarațiile și actele date de contribuabili și vor servi comisiilor pentru stabilirea impunerilor.

Contribuabilii vor fi citați înaintea comisiunilor de impunere, aplicându-se procedura cuprinsă în art. 98 din legea pentru unificarea contribuțiilor directe.

Articolul acesta cuprinde amănunte cu privire la aceea, cum au să fie citați contribuabilii.

Hotărârile date de comisiunile de impunere intră în vigoare cu începere dela 1 Ianuarie 1927 și sunt executorii chiar înainte de a rămâne definitive. Ele vor

putea fi atacate, atât de contribuabili, cât și de fisc pe aceleași căi, înaintea aceluiași instanțe, în aceleași termene și în aceleași forme prevăzute de legea mai sus citată și de cea din 26 Martie 1926 privitoare la modificarea unora din dispozițiunile ei.

Impozitul pe venitul clădirilor rurale ce servesc de locuințe, cum și cotele lor adiționale, înscrise în matricolele de contribuțiuni directe, se vor socoti, cu începere dela 1 Ianuarie 1927, la *intreitul* venitului stabilit de comisiunile de recensământ din 1923.

Acest spor de venit se va înscrie *din oficiu* în matricolele contribuțiunilor directe, de pe cari se vor întocmi rolurile.

Durata periodului de recensământ stabilit în art. 75, punctul 1, din legea pentru unificarea contribuțiunilor directe a încetat la 31 Decembrie 1926, iar impunerile făcute conform legii pentru revizuirea impozitului pe venitul proprietății agricole și clădite sunt valabile până la recensământul viitor.

Cultura ortodoxă.

Ar fi pur și simplu hazliu să încercăm a demonstra că ortodoxismul e o formă de import. Ne-am născut odată cu el. Poporul nostru a trăit ca parte integrantă în unitatea religioasă a credinței răsăritene. Ce s'a creat din inspirația acestei credințe a fost socotit totdeauna ca un bun comun, al tuturor dreptcredincioșilor. Și nu s'a creat de un grup etnic pentru toate celelalte grupuri etnice. Fiecare și-a avut partea de contribuție, și această contribuție de cele mai multe ori nici n'a ținut socoteală de granițe etnice sau politice.

Noi înșine am dat ce-am dat mai bun în această perspectivă internațională. Frumoasele biserici care închină văzduhul albastru cu crucile lor de aur nu strălucesc numai pentru noi, ci pentru întreaga artă europeană. Când un Petru Movilă, viță de domn moldovenesc și mitropolit al Kievului, a scris „Mărturisirea Ortodoxă”, ea a fost recunoscută și este până azi, ca documentul cel mai de seamă al credinței din întreaga creștinătate a Răsăritului. Un Brâncoveanu tipărea în gospodăria lui cărțile sfinte în deosebite limbi pentru aceiași creștinătate. Voevozii și boierii se întreceau să ridice locașuri să le închine averi și dincolo de hotarele noastre etnice și politice, în celelate țări ortodoxe.

Curentul acesta de generoasă nobleță cul-

minează în Vasile Lupu, care în jertfele și purtarea lui de grijă pentru toate patriarhiile Orientului, ajunsese puternic și respectat ca un împărat din epoca de glorie a Bizanțului. Cine poate spune că acest spirit de jertfă a fost o simplă nebunie? Dacă nebunie a fost, ea a fost o nebunie pentru Isus Christos, pentru folosul real al oamenilor fără deosebire de rasă, dar pe cari îi înfrăția o credință. Comparați numai dărnicia aceasta evlavioasă a epocii noastre voievodale cu risipa de averi a boierimii noastre din epoca libertății constituționale și păgâne. Unii își aruncau cu smerenie aurul la picioarele crucii mântuitoare: ceștilați l-au aruncat frenetic în speluncile elegante ale Nisei și ale Parisului. Unii au slujit lui Dumnezeu; ceștilați au slujit diavolului. Pe urma celor dintâi au rămas momente și monumente de cultură neperitoare; pe urma celorlalți a rămas praful zădărniceii.

Cultura ortodoxă e născută astfel din această solidaritate a popoarelor ortodoxe. Și dacă ea alcătuiește o epocă de strălucire în istoria omenirii, aceasta se datorește în largă măsură participării active a geniului românesc. Ortodoxism înseamnă deci pentru noi creație originală. Aceasta e tradiția noastră și în sânul ei așteaptă posibilități de viitoare dezvoltare a culturii românești.

● Nichifor Crainic.

ȘTIRI

Deputați mireni la Congresul mitropolitan au mai fost aleși în eparhia noastră:

1. In cercul IV Sasca-montană: Dr. Mihail Groșșian, senator, avocat în Timișoara.
2. In cercul VII Bozovici: Romulus Boldea, prefectul jud. Severin.
3. In cercul IX Satu-nou: Dr. Ioan Jian, avocat în Timișoara.

Mislunea culturală d-lui N. Iorga. Marția trecută, d. N. Iorga a plecat din nou în străinătate, unde va petrece timp de circa două luni. Mai îndelungat va sta la Paris, pentru a-și face acolo cursurile obișnuite la Sorbona și pentru a îndruma școala română dela Fontenay-aux-Roses. Dela Paris va trece apoi, tot în misiune culturală, și în alte centre ale Apusului, oprindu-se cu deosebire la Roma.

Importante descoperiri arheologice în Mesopotamia. Expediția arheologică din care fac parte arheologii de la British Museum și Pennsylvania University anunță că noi și importante descoperiri s'au făcut în Mesopotamia. Ultimele săpături au scos la iveală clădiri construite acum patru mii de ani. Cercetările ce se fac dau posibilitate de a se imagina viața domestică care a existat la acea dată la Ur în Chaldea, locul de naștere a lui Abraham.

Un mare munte cărui i s'au făcut săpături până la o adâncime de 2 picioare, la această suprafață s'au găsit locuințe foarte bine prezervate. Casele erau bine clădite din cărămidă arsă toate fiind construite uniform după planul similar cu al caselor moderne din Bagdad. Familiile locuiau la primul etaj, iar morții erau înmormântați imediat lângă locuințele lor. Cu toate că aceste clădiri au fost de multe ori jefuite, s'au putut găsi încă o serie importantă de tablete și inscripțiuni pe care sunt săpate imnuri și alte scrieri de ordin educativ.

Achitarea împrumuturilor contractate cu creditorii particulari din Ungaria. Ministerul de Finanțe aduce la cunoștință, că în conformitate cu convențiunea financiară, încheiată cu Statul ungar, datoriile contractate de cetățenii români la diferiți creditorii particulari unguri, se pot achita pentru 25 (douzecișicinci) în sută cu obligațiuni ipotecare, emise de către instituțiile private ungare, recenziate și stampilate de Statul român. Obligațiunile în chestiune sunt în prezent imobilizate la administrațiile financiare pentru a putea fi procurate în orice moment de către cei care ar avea nevoie, cu învoirea proprietarilor. În deosebi este de dorit, ca orașele și comunele să întrebuițeze acele obligațiuni la plata unor atari datorii și în nici un caz să nu le achite integral în număr.

S'au urcat și timbrele de asistență socială. Începând cu 1 Ianuarie c. au fost urcate, odată cu tariful poștal și timbrele de asistență socială, și anume toate la dublu. Pe scrisori, cărți poștale ș. a. unde se aplica până acum timbru de 25 bani, se va aplica de acum înainte timbru de 50 bani, în loc de 25 bani, se va pune 1 leu și așa mai departe, sporind în felul acesta la dublu însemnatul ajutor, pe care-l are din aceste timbre opera asistenței sociale.

Un plebiscit. Un plebiscit organizat de ziarele din America a dat rezultate interesante. Din 50.000 răspunsuri, reiese că 80 la sută americani cred în existența lui Dumnezeu și în nemurirea sufletului; 77 la sută cred în Isus Christos și în sfințenia Bibliei. Restul sectari, francmasoni, evrei și atei.

Comunism! La ultimul congres al internaționalei din Moscova au participat numeroși comuniști germani, francezi ș. a. cari au rămas consternați de lucrurile constatate în Rusia comunistă. Tovarășii se întreabă: Mai există oare comunism în Rusia, când funcționarii călătoresc în vagoane lits, ear lucrătorii în vagoane de

animale? Când specialiștii muncitori câștiga 250 ruble pe lună, ear cei necalificați 25? Când ofițerii primesc soldă de douăzeci de ori mai mare decât soldații? Muncitorii de azi ai Rusiei sunt cu mult mai rău plătiți ca înainte de război. Acestea sunt „bunătățile” comunismului.

Cum vor călători pe căile ferate martorii și informatorii. Cu începere dela 1 Ianuarie martorii și informatorii chemați de instanțele civile și militare, în afaceri penale, călătoresc gratuit în clasa III-a pe baza citațiilor sau a mandatelor de aducere, pe care vor trebui să le prezinte la casele de bilete a stațiilor de pornire, pentru viză; ofițerii, funcționarii și pensionarii statului, vor putea călători în clasa în care le dă drept carnetele de identitate, dacă vor plăti la stația de plecare diferența de cost a biletului pentru clasa în care călătoresc, cu aceeaș reducere la care au dreptul.

Pot plăti diferența și acei cari nu se bucură de nici o reducere.

În nici un caz martorii și informatorii nu pot călători în trenurile expres ori de lux, nici chiar plătind diferența.

Vagoane de clasa a III-a se atașează de aici încolo la unele trenuri accelerate, și adevărat la trenurile de pe liniile București—Oradea, București—Galați, București—Turnu-Severin—Timișoara—Arad.

Nou! au apărut: de *Lucian Costin* (prof. Ion Gh. Costinescu dela liceul „Traian Doda” din Caransebeș):
a) „*Grainul Bănățean*”, studii și cercetări, cuprinzând considerațiuni generale asupra dialectului bănățean și un glosar. Prețul Lei 75.

b) *Tălmăcirii* din liricii germani contemporani (în metru original). Ediția I. Prețul Lei 35.

Ambele lucrări se pot comanda dela autor sau dela „Librăria Diecezană” Caransebeș.

CASA No. 663 Strada PUNTEI
din Caransebeș
cu 3 camere, SE VINDE
curte și grădină
din mână liberă. Informațiuni la

EMIL STOIAN

preot ort. rom.

Valeapâi

p. u. Berzovia (Jud. Caraș).

Din nici-o casă românească să nu lipsească

Calendarul Românului

cu un material literar foarte bogat și frumos.
Se vinde la Librăria diecezană — Caransebeș.